

fen) og sige, at naar der nedlægges Protest imod, at Dyd og Moral skulle gøre sig gældende ved Lovgivningsmagten, saa er det ikke, fordi man har noget imod, at man i sit Hjerte bliver dydig og er lidt moralsk, navnlig naar man tænker paa at hjælpe dem, der have det daarlig, og at man er saa moralsk, at man ikke søger at hjælpe sig selv. Nej, det, vi have imod, er, at man taler om Dyd og Moral og maaske tænker paa noget ganske andet. Derfor mener jeg, det vilde være heldigt at holde Dyd og Moral borte fra Lovgivningsvirksomheden, og jeg tror, det vilde være dobbelt heldigt, naar man taler om at lægge en stor Bestatning paa sine Medborgere, samtidig med, at man ikke kan ffule for sig selv, at den Side, som man særlig nærer Interesse for — jeg taler her om Afholdsmændene — vil have en ganske ubetinget Fordel ved at faa Statteomlægningen; saa skal man være den sidste til at tale om Dyd og Moral. For ikke at blive misforstaaet skal jeg tilføje, at jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har de bedste og mest moralske og dydige Hensigter, men jeg siger, det er ubetinget, naar man fra den Side, der mest ubetinget høster Gavn af Forslaget, vil tale om Dyd og Moral. Det er ogsaa urigtigt, at man bruger et Ord som Spræl overfor Mænd, der værgde deres økonomiske Interesser, og det Ord brugte det ærede Medlem lige overfor Bryggerierne, idet han sagde, at de gjorde Spræl, fordi de værgede deres Interesser. Jeg tror nu ikke, at de Mænd have gjort i den Henseende andet, end hvad der er ganske naturligt. Jeg finder det ganske rimeligt, at de Mænd, der her er Tale om, søge at værgde deres Interesser, det vilde vi alle gøre i saadant et Tilfælde, og det er meget uberegtiget at kalde dette for Spræl. I Forbindelse hermed skal jeg udtale, at jeg ikke ganske forstaar den Tale om de store Monopoler eller de store Goder, som Bryggerierne nyde her i Landet. Jeg er ikke ubekendt med, at enkelte Bryggere her have tjent sig store Formuer, men det er mig ubekendt, at denne Industri og disse Mænd særlig ere blevne beskyttede. Under stærkt Bifald fra en vis Side høre vi, at Bryggerierne ere blevne særlig beskyttede, og at der er stet dem noget godt, fordi der ikke er blevet lagt nogen særlig Byrde paa dem. Nu paa en Tid, hvor omtrent hele vor Industri bliver beskyttet til Skade for Landbruget og beskyttet saaledes, at den udenlandske Konkurrence bliver holdt borte, saa skal man ikke tale særlig højt om den Beskyttelse, Bryggerier nyde (H. Holm: De faa Toldbeskyttelse!).

Formanden (Høgsbro): Jeg maa bede om, at man ikke afryder Taleren.

Bing: Ja for saa vidt det er Toldbeskyttelse, saa kan jeg være enig med det ærede Medlem i, at vi kunne lade den Toldbeskyttelse gaa bort med alt det øvrige af samme Slags. Jeg har nu den Tro, at Toldbeskyttelsen spiller ikke nogen væsentlig Rolle for Bryggerierne her til Lands. Men det væsentlige ved hele denne Forhandling her er, hvad den ærede Ordfører i sit indledende Foredrag sagde, at denne Lov berører den stringent-demokratiske Side af Toldreformen. Uthaa det skal være det stringent demokratiske at omvæksle Statterne, at tage dem bort fra den Del af Arbejderne, for hvem det, som jeg ophyste, kan dreje sig om ca. 900,000 Kroner, medens det for den øvrige Befolkning drejer sig om 4—5 Mill., og at lægge dette Beløb for en stor Del over paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, Arbejderne, der, som bekendt, drikke Bajerstøl. Det kan være urigtigt, at de drikke det, men vi kunne ikke hindre det, og vi kunne ikke lufte Djnene for, at de drikke Bajerstøl; vi kunne ikke undlade at se, at ved at bestatte Bajerstøl bestatte vi dem. Vi kunne ikke smigre os med gennem en Skat at indvirke paa, hvorledes en Mand vil leve, og vi kunne derfor ikke lufte Djnene for, at ved at bestatte Bajerstøl bestatte vi en stor Del af de Borgere, der paa ingen Maade have den Lethed ved at yde Skat, som en stor Mængde af os andre, der ikke drikke Bajerstøl. Vi kunne gaa til alle industridrivende i Byen og spørge, hvorledes tro I, at denne Lov vil virke paa Eder, og hvis de ville være ærlige, ville de alle svare: vi ville tjene ca. 50—100 Kroner, men spørge vi dem saa: hvorledes vil den virke paa Eders Arbejdere? ville de svare: ja, dem vil den bringe en meget betydelig Udgift; det kan være højt umoralsk, at de drikke Ol, men de drikke det, det kan ikke hjælpe, det er et Faktum; ingen veed, naar Staten kommer, om de blive mere moralske og drikke mindre Ol, eller om de blive mindre moralske og lade Kone og Børn faa mindre i Underhold; det kan hverken min Sidemand til venstre (Svendsen) eller jeg sige. Faktum er, at Underholdet til Kone og Børn bliver ringere, end det har været i Forvejen. Den ærede Ordfører gav en Fortolkning af Krigsstatolden, som var ganske ejendommelig. Vi fik at høre, at det, der egentlig var det Flemmen ved denne Krigsstatold, hvorfor vi i saa mange Aar havde ønsket at faa den affattet, var, at den blev given, da Krigen rasede, og at den ramte visse Livsfor-